

RENOVACIÓ

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
Méndez Núñez, 6, baixos

Els treballs se publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Setmanari Nacionalista Republicà

Any I.—TARRAGONA, 16 novembre de 1913.—Núm. 19.

El resultat de les eleccions

Districte primer	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Manuel Munté (federal de la C. R. S.)	112	123	235
Sixto Villalba (federal de la C. R. S.)	115	115	230
Manuel Solanes (radical)	95	98	193
Salvador Ventosa (regionalista popular)	127	136	263
Antoni Albalull (regionalista popular)	122	138	260
Josep Armengol (carlí popular)	115	127	240
Bonaventura Ollé (conservador)	106	98	204
Josep Martínez (independent)	82	96	178
Ricard Cabré (conservador)	86	85	169

Queden elegits els Srs. Munté, Ventosa, Albalull i Armengol.

Districte segon	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Agustí Lliteras (nacionalista de la C. R. S.)	85	107	192
Josep Zaragoza (socialista de la C. R. S.)	76	95	171
Josep M. ^a Balart (carlí popular)	153	105	256
Pere Sugrañes (carlí popular)	140	104	244
Andreu Segura (conservador)	80	73	153

Queden elegits els Srs. Lliteras, Balart i Sugrañes.

Districte tercer	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Antoni Boxó (regionalista popular)	121		
Antoni Musolas (conservador)	113		

Queda elegit el Sr. Boxó.

Districte quart	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Secció 3. ^a	Totals
Pere Lloret (nacionalista de la C. R. S.)	128	123	94	345
Manuel de Orovio (conservador)	155	115	62	312
Angel Rabadá (regionalista popular)	84	68	62	214

Queden elegits els Sres. Lloret i Orovio.

Districte cinqué	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Totals
Ramón Cavallé (federal de la C. R. S.)	106	121	227
Agustí Virgili (conservador)	89	87	176
Francesc Granell (indefinit popular)	95	32	125

Queden elegits els Srs. Cavallé i Virgili.

Districte sisé	Secció 1. ^a	Secció 2. ^a	Secció 3. ^a	Totals
Alfons Cortés (radical)	24	71	90	185
Celestí Salvadó (conservador)	250	54	91	375
Joan Rimbau (indefinit popular)	48	66	100	214

Queden elegits els Srs. Salvadó i Rimbau.

El nostre goig

Escribim amb serenitat completa, lluny ja la remor dels aplaudiments i dels diciters; apagat el foc de la passió i de l'entusiasme. I es ara més que mai que les beneim amb tota l'ànima les passades eleccions municipals. I es ara més que mai també que'ns refermem en el criteri sostingut per la nostra agrupació política i pels homes abnegats que la dirigeixen. Poques, poquíssimes vegades, hem sentit una més acabada satisfacció interior i una més absoluta tranquil·litat de consciència.

Hem actuat políticament a cara descoberta, tal com correspon a la sinceritat i noblesa de les nostres conviccions. Qui ha vingut al nostre costat, qui'ns ha ajudat amb el seu esforç o la seva simpatia, sabia perfectament qui érem, què representàvem, fins on arribaven els nostres anhels i les nostres esperances. A tot arreu ens hem presentat tal com som, i així mateix hem estat rebuts, acceptats i respectats. Ni un moment hem desmentit la nostra historia, ni un acte hem realitzat que desdigués de la puresa dels ideals que sempre hem sostingut.

Havia d'ésser així, per a que l'opinió pública'ns jutgés. Al portar al camp de la política local un nou element de lluita; al descendir de l'esfera de la predicació i de la propaganda al terreny de l'actuació, on tants claudiquen per mals entesos egoismes i innobles afanyes de poder o representació, s'es vist perfectament com les forces del nacionalisme republicà tarragoní no estan mancades d'homes que sapiguem mantenir amb la major puresa la seva idealitat, ni han d'acudir a la baixesa de les males arts per a triomfar.

I això'ns satisfà i'ns enorgulleix més, molt més, inmensament més, que l'èxit conseguit amb la esplèndida victòria dels dos companys nostres que integren la candidatura de la Conjunció Republicana Socialista. De poc serveixen les actes i'ls llocs, si s'han de conseguir a preu de dignitat i d'honradesa. I precisament podem dir-ho a boca plena i amb el cap ben alt que mai i en cap ocasió com ara'l nacionalisme republicà de Tarragona ha pogut mostrar-se més honorat i més digne.

Aquest es el camí començat, del qual no'ns hem de separar mai. Aquest es l'exemple que podem oferir als antics companys que ni un moment han deixat de col·laborar al nostre costat amb entusiasme i abnegació a prova de totes les persecucions i de tots els desprecis. I aquest es el nostre goig íntim, la satisfacció que brolla del nostre cor de catalanistes, de republicans i de tarragonins.

* * *

Les passades eleccions

En lloc preferent publiquem el resultat total de les eleccions celebrades a Tarragona'l passat diumenge D'ell se desprèn que han triomfat quatre candidats de la Conjunció Republicana Socialista (els Srs. Lloret i Lliteras, nacionalistes, i'ls Srs. Cavallé i Munté, federals); tres conservadors (els Srs. Orovio, Virgili i Salvadó) i set populars (els Srs. Boxó, Ventosa i Albalull, regionalistes, els Srs. Armengol, Balart i Sugrañes, carlins, i'l senyor Rimbau, indefinit). Han sigut derrotats, doncs, dos candidats de la Conjunció (el Sr. Villalba, federal, i'l Sr. Zaragoza, socialista); dos radicals (els Srs. Cortés i Solanes); quatre conservadors (els Srs. Musolas, Ollé, Cabré i Martínez) i dos populars (els Srs. Rabadá, regionalista i Granell, indefinit).

Cal que examinem amb tota fredor i desapassionat

nament aquest resultat, per a que l'opinió pública formi clar concepte de la lluita.

Els republicans

Per primera vegada, d'ençà de molts anys, se presentà candidatura republicana única. Units federals i radicals en el primer i sisè districte, els nacionalistes i socialistes, d'acord amb el Comitè de Conjunció Republicana-Socialista, respectaren aquesta unió, al sol objecte de no combatre's els republicans els uns als altres. Pot dir-se, doncs, que la candidatura republicana, perdé quatre candidats; un socialista, un federal i dos radicals.

La brillantíssima votació obtinguda per aquests candidats, que acusa una petita i insignificant diferència en relació amb els que resultaren triomfants, es ben eloquent i diu més que totes les consideracions que puguin fer-se. El federal Sr. Villalba, perdé per una diferència de 5 vots en favor del candidat carlí Sr. Armengol, en el Districte primer, i tant el senyor Villalba com el Sr. Solanes haurien triomfat, a no presentar la seva candidatura'l Sr. Pinet qui, amb els 21 vots que distragué, pot haver quedat doblement satisfet d'ocasionar la pèrdua de dos llocs als republicans i de proporcionar la victòria a un candidat carlí.

Si fóssim dels qui aviat s'accontenten, diríem que la sort ha sigut adversa als republicans. Però cal parlar clar i dir les coses tal com son, sobre tot, quan ben enamorats de l'ideal, i promptes, com ho hem demostrat, a tots els sacrificis, ningú ha de veure en les nostres paraules més que un grandíssim respecte a les diferents agrupacions republicanes de la localitat, la massa de les quals—cal regoneixer-ho—s'ha portat amb un seny i una disciplina admirables.

Sia, doncs, dit, sense ofensa ni molestia per a ningú: no ha estat la petita diferència de vots lo que ha fet perdre quatre llocs a la candidatura republicana; ha estat principal i casi únicament la manca absoluta d'organització en alguns districtes, i l'organització primitiva i deficientíssima en altres. Aquesta es la veritat que per res ni per ningú devem ocultar.

La base de vots republicans a Tarragona es ferma, i més encara, indestructible. Però no n'hi ha prou amb tenir molts vots per a guanyar unes eleccions. Es necessari saber moure als votants i conduir-los a la victòria. Contra la candidatura republicana s'han empleat totes les males arts i, principalment, la compra descarada de vots i la mes descarada presió oficial. Doncs, nosaltres assegurem que amb una organització mitjanament perfecta—i a Tarragona molt poc costaria tenir-la perfectíssima—aquests inconvenients desapareixerien, o, al menys, quedaria ben reduïda la seva importància.

Serveixi de lliçó profitosa lo succeït, i no tenim el més petit dubte que en les eleccions municipals vinentes, el republicans, que han donat aquesta vegada una bella mostra de moralitat i disciplina, no igualada per cap partit polític, treuran victoriosos tots els candidats que presentin.

Els populars

Ni un instant volem regatejar al conglomerat carlista-regionalista-caciquista, que ha actuat amb la denominació de *popular*, la seva victòria material. Regoneixem-la. Presentava candidatura per totes les majories, i dels nou llocs que pretenia n'ha alcançat set. Per ell, per tant, ha sigut el triomf numèric—numèric de candidats. Ha conseguit tants llocs ell sol, com els republicans i conservadors.

Però, a quin preu ha sigut obtinguda aquesta victòria que'ls partidaris del conglomerat califiquen d'esclatant? Cal distingir entre'l preu que podríem anomenar *metàlic*, i lo que també cabria calificar de *preu de dignitat*. Miri's per l'una o per l'altra banda, les xifres son tant pujades, que es difícil trobar en els anys de l'història electoral tarragonina una més grossa i manifesta vergonya.

A dos mil duros, segons els íntims dels candidats *populars*, pujen les despeses fetes pel conglomerat. Era necessari guanyar, brut o net, i poden estar satisfets els capitosts caciquistes, regionalistes i carlins. Han guanyat brut i ben brut. Aquesta

brutícia no'ls exirà probablement a la cara als triomfadors, però volem fer-los la caritat de suposar que'ls pesarà a la consciència i'n sentirán remordiment per molt anys que visquin.

D'ençà d'aquelles eleccions en que's presentà la Candidatura Administrativa, l'any 1901, que'l primer i'l segon districte, que comprenen els carrers que envolten la Plaça de la Font, Plaça del Pallol i carrer Major, no havien presenciat un tant repugnant espectacle. Els grans, els purs, els immaculats administradors de la ciutat, presents i futurs, mercadejaven amb la consciència del pobre, explotant la seva misèria i excitant els seus baixos instints. El preu corrent era de 10 a 15 pessetes el vot, segons consta en unes llistes que's pogueren arreballar de mans dels *populars* i que figuren com a pesa de convicció unides a una de les actes d'escrutini.

Els nostres amics lluitaren com a braus contra aquesta purriada que pretén enllotar les nostres costums polítiques. A la Plaça de Ripoll, sorprengueren una agència electoral on se contractaven els vots, i a clatellades dispersaren als *valents del requeté*. Ara diuen que volen denunciar a n'aquells amics nostres per *allanamiento de morada*. Sentirem vivíssimament que així no sia.

Fins el propi Anselm Guasch, el cacic màxim, l'amo de la Popular, hagué d'ésser reptat i avergonyit, per la compra de vots. I ell, l'home omnipotent, la gran figura, l'honradíssim i excelentíssim ex-President de la Diputació provincial, no tingué altre remei que acotar el cap i buscar en la fugida una tranquil·litat que se li estava acabant per moments. Tal vegada—i ho celebrarem—això li servirà d'experiència per les eleccions futures.

I parlem del preu de dignitat. Totes les males arts del més desenfrenat i odiós caciquisme's posaren en joc. Les llistes dels empleats a les brigades municipals, els dies anteriors de l'elecció, eren nodridíssimes. Per tot arreu s'arreglaven els carrers més descuidats durant tot l'any. I donava la *casualitat* que la totalitat dels temporers eren votants dels districtes primer, segon i tercer.

Apart d'això, les amenaces mes o menys encobertes i les coaccions de tot genre, han sovintejat. Fins, si no menten les referències rebudes, l'Alcalde regionalista de Romanones donava papeletes davant dels Colegis electorals. I eren els primats de la Popular els que no fa gaires dies abominaven d'aquells alcaldes caciquistes de trista recordança!

No'ns causa cap pena lo que relatem, per lo que fa referència a carlins i caciquistes, que aquests elements sempre han procedit de la mateixa manera. Però ¿i vosaltres, senyors de la Lliga Regionalista? ¿Es d'aquest modo com volèu acreditar-vos davant del poble, per a conseguir demà la seva confiança? ¿Es aquesta l'idealitat que us ha portat a la lluita i son aquests els procediments acreditatius de la vostra honradesa política?

Preparèu-se, doncs, a rebre la deguda sanció, que serà la de que'l poble us consideri com un partit caciquista més, deshonrat al punt de nàixer, sense cap mena de virtut i curull de vicis, de misèries, de baixeses i d'egoismes.

I ara veiem la força numèrica—numèrica de veritat—del gran conglomerat o conxorxa de la Popular, i'ls seus esplèndits progressos.

Vots que obtingué la Popular l'any 1911.	2.253
Vots que ha obtingut l'any 1915.	1.176

Diferència en menys. **1.077**

Vots contra la Popular l'any 1911.	1.606
Id. id. id. 1915.	2.487

Diferència en més. **881**

La Popular es morta i ben morta. Les passades eleccions no han sigut més que un bon funeral. Un funeral de primera, si's vol, tal com corresponia als diners gastats.

Els conservadors

No hem de negar que'ls directors de l'agrupació conservadora han procedit en aquesta ocasió amb més seny i sentit polític que altres vegades. Noms

respectables inclogueren en la seva candidatura que en el terreny particular sols respecte i consideració mereixen. Però com no s'improvisa un partit, ni es prou per a fer-lo fort el sol sentiment de l'odi, d'aquí que amb tot i l'esforç realitzat, l'opinió pública no s'hagi interessat gens ni mica en favor seu.

Ademés, s'ha vist prou clar que'l partit conservador està disposat a emplear els mateixos procediments que l'actual Popular dirigida per Guasch. En la compra de vots, ells i'ls populars s'han portat amb igual bravesa, duro envant duro enrera. I si així com els populars han disposat del favor de l'Alcalde i de la presió oficial, els conservadors haguessin disposat d'aquests ressorts, els haurien empleat sense temença i sense escrúpuls. En una paraula, que son tan caciquistes els conservadors com els del conglomerat guasquista-regionalista-carlista.

Vuit candidats presentaren i sols tres han sortit triomfants, devent principalment la victòria, no als ideals conservadors, que aquí senten ben comptats individus, sinó al seu prestigi personal, en primer terme, i després a l'innegable corrent anti-popular que arreu se notava. A n'aquesta darrera circumstància, ajudada per la compra de vots, es deguda també alguna votació remarcable que obtingueren els candidats derrotats, com els del tercer i segon districte, per exemple.

Una cosa volem fer notar, sense entrar per a res en les causes que l'han motivada; i es el respecte amb que'ls conservadors han tractat pública i particularment a les persones que figuraven en la nostra candidatura. Ni una insidia, ni una baixa acusació, ni una frase de mal gust, molt menys ni una injúria ni una calúnnia. Sia'l que vulga'l motiu d'aquest procedir de gent correcta i ben educada, nosaltres l'estimem, perque ardis i apassionats en la lluita com el qui més, sempre hem procurat aixecar el nivell de les campanyes pensant que així feiem democràcia, nacionalisme i cultura.

* * *

L'elecció del quart Districte

Mereix preferent atenció lo succeït en aquest Districte en les passades eleccions de regidors, per l'importància i transcendència que revesteix.

Es aquesta, com se sap, la demarcació que té més número de votants, malgrat lo qual sols elegix dos regidors, un per majoria i un altre per minoria. La formen tres seccions o col·legis electorals: *Institut*, que comprèn la Rambla de Sant Joan i la de Castelar i'ls carrers de Sant Francesc i de Sant Agustí; *August*, amb el carrer del mateix nom i'ls de l'Unió i Comte de Rius; i *Caputxins* amb els carrers de Cervantes, Mendez Nuñez, Fortuny, Reding, Gobernador González, Armañá, Adrià, Lauria i Baixada de Toro.

Es, doncs, el cor de la ciutat nova i es en realitat el Districte més concient, on no hi valen les males arts del caciquisme i les manyes dels electors d'ofici. Això i la qualitat dels candidats que lluitaven, uns per son prestigi personal, com els Srs. Lloret i Orovio, i l'altre, el Sr. Rabadá, pel decidit apoi que li prestà'l cacic Anselm Guasch, que sempre havia tingut en aquest Districte les més esplèndides votacions, feren que la lluita fos seguida amb un interès i una espectació que creixien per moments.

El número d'electors es el següent:

Secció 1. ^a	455
Id. 2. ^a	416
Id. 3. ^a	322
Total	1.195

xifra que queda reduïda a 1.000 electors efectius perque s'han de deduir uns 200, aproximadament, entre morts i ausents, que figuren en les llistes.

Votà casi'l 90 per 100 del cens, com ho demostren les següents xifres:

Secció 1. ^a	351
Id. 2. ^a	311
Id. 3. ^a	221
Total	885

que's distribuïren en la següent forma:

D. Pere Lloret	345	vots
D. Manuel de Orovio	312	id.
D. Angel Rabada	214	id.
En blanc i perduts	12	id.
Total	883	

El triomf obtingut per nostre bon company En Pere Lloret fou esclatant. D'encà de l'instauració del sufragi universal, no's coneix una votació igual en eleccions municipals en aquest Districte. Cal felicitar-lo, i'ns en felicitem a la vegada.

L'inri

El passat dijous se reuní la Junta municipal del cens per a procedir al recompte de vots i proclamació de regidors electes. A pesar de que sols se consignà una protesta per lo ocorregut en l'elecció del Districte segon (Carrers Major i de la Destral), tots aquests dies s'han fet sabrosos comentaris, alguns massa exagerats per cert, respecte a l'alcanç de l'esmentada protesta.

A fi, doncs, que'ls nostres lectors coneguín amb tots els detalls la veritat del fet, anem a transcriure la part de l'acta de la Junta del Cens que a'n aquest assumpte fa referència i que constitueix un vergonyós inri posat al front dels pulquerrims populars que han dirigit les passades eleccions.

Diu així l'acta esmentada:

«... Al procedirse al escrutinio del Distrito segundo, el Candidato Sr. Lliteras protesta de la proclamación de los Candidatos D. José María Balart y D. Pedro Sugrañes Mas, por haber sido sorprendida una agencia de compra de votos en este Distrito, compra realizada en beneficio de dichos dos Candidatos, reproduciendo la protesta consignada en el acta de escrutinio de la Sección segunda del Distrito segundo.

»El Candidato D. José M.ª Balart manifesta QUE PROTESTA DE QUE TAMBIÉN COMPRARON VOTOS LOS CANDIDATOS SRES. LLITERAS, ZARAGOZA Y SEGURA; protesta que ha formulado de palabra, presentando después la nota que se une a continuación y dice así:—El Candidato por el Distrito 2.º Sr. Balart protesta de que los Candidatos Sres. Lliteras y Zaragoza y Segura compraron votos.—José M.ª Balart.

»El Sr. Balart interesa se aclaren sus manifestaciones, pues al formular su protesta verbal quiso decir que también él protestaba de que sus adversarios compraron votos, NUNCA QUE EL LOS COMPRASE, COMO PARECE DESPRENDERSE DE LAS PALABRAS CONSIGNADAS EN EL ACTA.

»LA JUNTA DECLARA HABER OIDO PERFECTAMENTE BIEN CLARO QUE EL CANDIDATO SR. BALART HA DICHO QUE LOS CANDIDATOS SRES. LLITERAS Y ZARAGOZA TAMBIÉN COMPRARON VOTOS.»

Fins aquí l'acta. Sols resta afegir que qui assessorava al Sr. Balart en les seves ridicoleses contra l'inmaculada votació que en el Districte segon obtingueren els nostres candidats Srs. Lliteres i Zaragoza, era'l candidat anselmo-regionalista D. Salvador Ventosa i Pina.

Havíem parlat d'un inri i heu's-aquí que'n resulten dos.

Un incident

El passat dissabte, en plena febre electoral, el President del Centre Federal rebé la següent carta: «Sr. President del Centre Federal.

Molt Sr. meu: Desitjant desfer com mes aviat millor una afirmació equivocada i que redunda en perjudici de la meua honra respecte de la meua gestió en la qüestió d'aigües, emesa en el miting donat ahir, voldria mereixer de vostè, m'autoritzés per a vindre a ocupar un lloc en el anunciat per avui en aqueix Centre Federal.

Espero se servirà fer-me saber la seva resolució, notificant-me-la a la Lliga Regionalista, abans de les deu d'aquesta nit.

De vostè afm. i s., *Santiago Vallvé.*»

Hus'-aquí la resposta del President del Centre Federal:

«Tarragona 8 de novembre de 1913.

Sr. En Santiago Vallvé.

Molt Sr. meu: Rebuda la seva d'aquesta tarda i relacionada amb la mateixa n'hem rebut un altra que copiada textualment diu així:

Sr. President del Centre Federal.—Molt distingit correl·ligionari: Acaba d'arribar fins a mi'l rumor de que se vos ha dirigit una carta que fa referencia a afirmacions que jo vaig fer en el mitin d'ahir.

Encara que sembla lo correcte i llogic que, essent meves les afirmacions, a mi vingués a trobar-me en primer terme qui s'hagi sentit molestat per elles, me crec en el dever dn manifestar-vos que, per a sostenir i probar els conceptes emesos en l'esmentat mitin, estic sempre i a totes hores a la vostra disposició.

Vostre afm. s. i correl·ligionari, Pere Lloret.»

Com sia que l'acte d'ahir fou organitzat pel Comitè de Conjunció Republicana Socialista, entenem que es al President de dit Comitè a qui vostè deu dirigir-se; no obstant, aquest Comitè Federal posa a la disposició dels qui hagin de controvertir el nostre local, per al cas de que vostès arribin a un acord amb l'esmentat Comitè de Conjunció.

De vostè afm. s. s. q. b. s. m., *M. Bonachí.*»

I no ha passat res mes.

Les eleccions a Gandesa

Regna gran entusiasme a Gandesa, capital del Districte electoral del mateix nom, pel resultat obtingut en les votacions del passat diumenge, que han sigut la coronació de l'obra de sanejament polític que d'encà de la Solidaritat s'està portant a terme.

Els nostres amics, coaligats amb tots els elements sans i avançats de la població, volgueren donar la darrera batalla al caciquisme dels Figueres i Monteverde, presentant candidatura per tots els llocs de majoria i de minoria. I'l cos electoral se mostrà tan identificat amb els nostres amics, que'ls donà'l triomf mes complet.

Els candidats elegits són: D. Josep Saun Sabaté, D. Baptista Fontanet Navarro, D. Joaquim Palladella Folqué, D. Vicents Soro Barceló i D. Joaquim Vandellós Domenech.

Els felicitem de tot cor igual que a tots els veïns de Gandesa, per haver arrencat per sempre més la mala herba del caciquisme embrutidor que patien.

Les eleccions a Constantí

Els nostres amics de Constantí lluitaren el passat diumenge denodadament, obtenint un triomf sorollosíssim. Guanyaren les majories en un districte, i en l'altre per pocs vots no lograren el copo. S'evità totalment la compra de vots: Sols els rics, que perderen, se permetien pagar café i cigarro als qui'ls votaven.

Heu's-aquí'l resultat:

Districte primer.—Elegeix tres regidors.

Rafel Ferré, dels pobres, 142 vots; Josep Roig, dels id., 142 id.; Josep Ferré Brunet, dels rics, 134 id.; Pau Gularons, dels id., 125 id.

Districte segon.—Elegeix dos regidors.

Vicent Illa, dels pobres, 71 vots; Ramón Martorell, dels id., 69 id.; Josep Martorell, dels rics, 82 id. Resulta que'l partit dels pobres guanya al primer Districte de 24 vots i al segon de 58.

Felicitem als nostres amics que no dubtem farán tasca profitosa per la veïna, vila a l'ensemps que per la causa del nacionalisme i la república.

Cambra de Comerç

En compliment de lo preceptuat en la Base 5.ª de la llei de 29 de Juny de 1911, la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat ha començat a circular als contribuents de la seva demarcació la següent carta, la producció de la qual se'ns prega:

«Sr. D..... Por Ley del 29 de diciembre de 1911 las Cámaras de Comercio han sufrido una total transformación, tanto en sus funciones de carácter general, como en las de orden económico.

Como resultado de esta transformación aparece en el art. 53 de la citada Ley, la disposición que trata de los Recursos y administración financiera de las Cámaras y que copiado literalmente dice: «Las Cámaras, como recurso permanente para realizar sus fines, podrán percibir hasta el 2 por 100 de la contribución que sus electores satisfagan por el ejercicio del comercio o de la industria, fijando dicha cuota con arreglo a las necesidades de la Cámara; se dará cuenta a la Dirección de Comercio de la cuota que se exija.

La cobranza se hará por las mismas Cámaras por trimestres al tiempo de hacerse la recaudación de la contribución.

En el caso de resistencia al pago de las cuotas a que se refiere este artículo, la Cámara podrá acordar el procedimiento judicial a que haya lugar, con relación a cada individuo moroso acudiendo al Juez competente para hacer efectiva la cantidad de que se trata.»

Como resulta que por la misma disposición, es V. elector en su concepto de Industrial y está V. comprendido en lo dispuesto en el citado artículo 53; deseando esta Cámara armonizar el pago del 2 por 100 de la contribución de manera la más equitativa posible, ha tenido a bien señalar a V. una cuota anual de..... pesetas.....

Esta Cámara estimará se sirva dar su conformidad o bien expresar sus reparos si los tuviere, para evitar el hacer uso de los medios que para los individuos morosos ofrece el apartado tercero del repetido artículo 53.

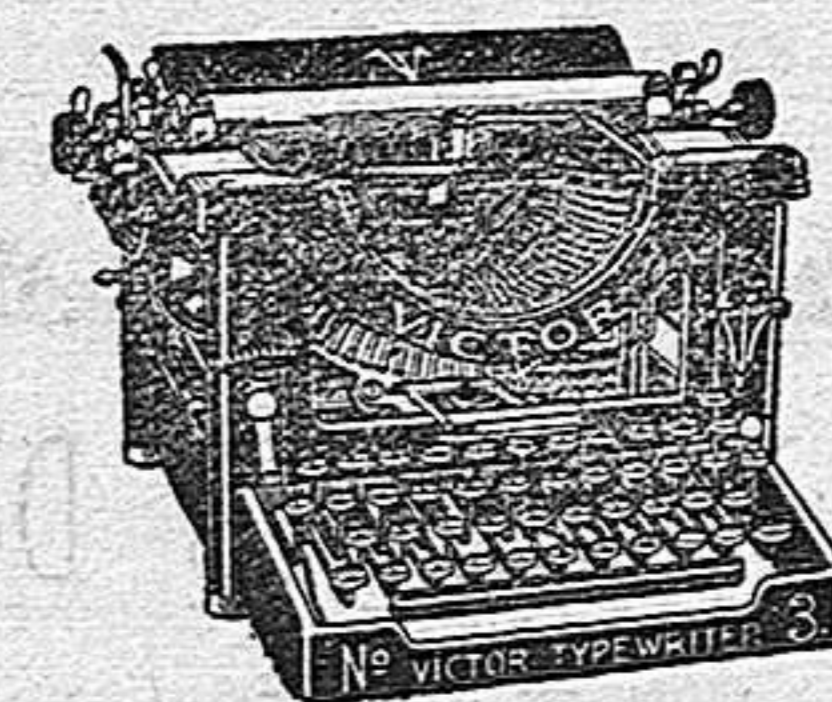
En caso de duda, sírvase comunicarlo a esfa Secretaría, donde se le darán las oportunas explicaciones.

De no alegar V. nada en contra en el término de 15 días, se entenderá acepta V. la cuota indicada, y, consiguientemente, se le pasará a cobrar la antes citada cantidad en su concepto de elector y individuo de esta Cámara siempre que no ofrezca variación la tarifa de la contribución por la que tributa V. actualmente.

Tarragona, octubre de 1913.

La Comisión económica: *Benigno Dalmau, Eugenio Saugar, Agustín Virgili.*—El Presidente, *Pedro Lloret.*—P. A. de la C. El Secretario Permanente, *Bernabé Martí y Bofarull.*

Máquina d'escriure

VICTOR

La més ràpida

La més econòmica

La més perfeccionada

Per a informes i catàlegs dirigir-se al Representant a Tarragona, PERE OLIVELLA, Comte de Rius, 5, pral.

SALÓ DE VENTES

AL DIA

Novitats per a senyora i nenes en Merceria.—Confeccions.—Pells.—Sombreros.—Bisuteria, etc., etc.

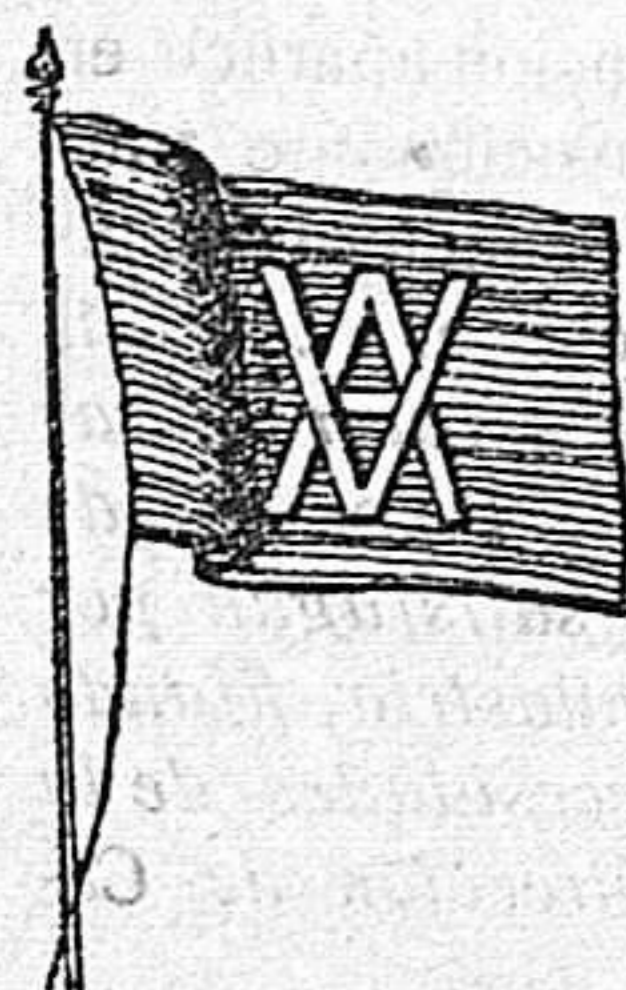
Gran assortit en PERFUMERIA
Inmensa varietat en Brodats.

Se venen a pessés i a trosos.
Preu ficse.—Ventes al contat.—Sempre nou.—
Continuament renovació.

Rambla de San Joan, 40, pral., 1.^a

TARRAGONA

IMP. DE J. PJOÁN, MÉNDEZ NÚÑEZ, 5.

IBARRA Y C. S. en C. - SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasages i San Sebastián.—Servei ràpid eventual per a Galícia i Nord d'Espanya amb escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.—S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Esteva Pravia amb trasbort al vapor **Luarda núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei fíxo i setmanal per a Cete i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Novembre 20	"Cabo Toriñana"
" 27	"Cabo San Antonio"
Desembre 4	"Cabo Santa Pola"
" 11	"Cabo Quejo"
" 18	"Cabo Oropesa"

PER A CETTE I MARSELLA

Novembre 21	"Cabo Santa Pola"
" 28	"Cabo Quejo"
Desembre 5	"Cabo Oropesa"
" 12	"Cabo Roca"
" 19	"Cabo San Sebastián"

Per a més informes, a son consignatari EN **MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París

Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan

Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadá**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro-químico d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadá

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRIPTORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys.
Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.
Postals de totes menes i àlbums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

MAGATZEM DE FERRETERIA FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a
magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Gailach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuïnament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) i al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès-Espanyol i Espanyol-Anglès.—**Pal-las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar de Laousse**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Joan Munté**, Kioscos **Rambla St. Joan y Rambla St. Carles**.

MOSTELLE

(RAIMOST)

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic.

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescència.

Se ven per tot arreu